

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XI. évfolyam, 22. szám

2022. január 10.

Új év, új reményekkel

Első gondolatom, hogy minden kedves olvasónak és családtagjának nagyon békés, eredményekben gazdag, boldog új esztendőt kívánok! Ehhez mindenkinek jó egészség és lelki béke is társuljon, mert az utóbbi évek járványhelyzete nagyon megviselt és megvisel bennünket, családunkat egyaránt. Abban meg csak reménykedhetünk, hogy egyszer csak ennek a vírusnak is vége lesz, és akkor visszanyerjük eredeti szabadságunkat.

Megfogalmazódik ilyenkor mindenkiben, hogy mire számíthatunk, mit várunk az újévtől. Egyesek fogadalmakat tesznek, mások azt mondják, csak egy jobb évet kívánnak a tavalyitól. Én az utóbbiakhoz tartozom. Egy nagyon bizakodó, de óvatos és körültekintő gondolkodó vagyok, de aki ismer, az tudja is ezt.

Mi itt, Záhony térségében már átélünk mindent, voltunk a csúcson, de sajnos a borúsabb oldalát is megtapasztalhattuk a dolgoknak. Évtizedek óta csak várjuk azokat a mindig közszájon forgó szavakat: Záhony térségének fejlesztése, vagy a keleti kapcsolatok jövője, annak hozadéka Záhonynak.

Ha sorra vesszük a lehetőségeinket, akkor lehet okunk a bizakodásra, hiszen a térségben két fejlesztés, az East-West Gate Fényeslitke, valamint a Záhony Logisztikai és Ipari Övezet (CELIZ) konzorcium által jegyzett beruházások már elkezdődtek, folyamatban vannak, illetve van, amelyik már a befejezéshez közeledik. S ha ezek a beruházások, fejlesztések még jelentős forgalomnövekedéssel is járnak, akkor mondhatjuk, hogy kezdődik valami.

Azért elsősorban a meglévő forgalmak jelentik a munkát a térség vasutasainak. Továbbra is számítunk a több mint egy millió tonna dunafeles árura, vagy a több mint 800 ezer tonna osztrák vasércre, vagy arra a 6000 kínai konténerre, ami 2021-ben jelentkezett, és ehhez jön még az a több mint egymillió tonna egyéb áru, amely biztosítja az itt dolgozók megélhetését. A fentiek alapján, ha ezek megvalósulnak 2022-ben, és netalán ehhez jönne némi többlet, akkor azt mondhatjuk, hogy elindul Záhony térsége a fejlődés irányába.

Ehhez természetesen a külső körülmények alakulása is nagyon fontos, mert kockázatok vannak bőven. Ilyen a Dunaferre további működése, a jelentősen megnövekedett villamos energia ára, vagy a vasúti árufuvarozás közlekedtetése, nehézsége, a pályazavartatások. Tehát mindent figyelembe véve, lehet egy nagyon jó évünk is, amennyiben a külső körülmények is kedvezően alakulnak. Ehhez a munkához kívánok mindenkinek jó egészséget és kitartást az idei évre!

Zubály Bertalan

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083, 20-286-1440,
E-mail: zhtk@vysz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Rendetlenkedő új év

Úgy döntöttem, ha már új az év, akkor rendet rakok. Új élet nemigen lesz, ami nem biztos, hogy baj, a fogadalmakról is nagyon rég leszoktam, ami végképp nem baj. Így maradt a rendrakás, természetesen a fejemben. Vagy nem természetes? Mindegy, én nekiduráltam magam, és az egyszerűség kedvéért az asztalommal kezdtem. Kéretik csak kicsinyt mosolyogni, mert az sem volt vajás kenyér, de még csak mézes sem. Hiszen az a sok minden, ami ott van, az nagyjából én vagyok. Ott írok, ott olvasok, hallgatok zenét, görcsölgetek ezen-azon, emlékezek, vagy éppen felejtetni próbálok. Amibe néha elfáradván, kicsit szunyókálok, hogy később újult erővel vessem magam az éjszaka forgatagába, vagy épp nyugalomba.

A tetején kezdtem, ott hátul, gondolván, az egyszerűbb. Némi portörítés – ez kizárólag az én jogom itt – köcsögök eligazítása, szerény medáljaim megtekintése, limek-lomok igazgatása, esetleg némi selejtezés. Utóbbi művelettel kezdődtek a problémák. Bizony. Nem ám azzal, hogy vízkereszt van, és akkor mi is az, meg honnan és miért? Erről jóval több, mint ezer éve kellett volna érdeklődnöm, ma már azok sem tudják igazán, akik mondják, inkább csak hiszik. Ez sem baj, abban én is nagyon jó vagyok, bár néha úgy járok, mint Arany bűdösbogara a Család körben: „Zúg az éji bogár, nekimegy a falnak, Nagyot koppan akkor, azután elhallgat”.

Szóval selejtezés. Ezt nem dobom ki, mert jó volt, az meg szép. Ezt mindig utáltam, de nincs más arról, az már rég nem működik, de jól mutat. Ez meg ronda, de az enyém, azt meg szeretném, ha az enyém volna. Gyorsan alább mentem egy szinttel, hátha ott többre jutok, ott már kevés az emlék, több a tudás, vagy annak hiánya. Utóbbival különösen jól haladtam, még az sem vette el a kedvem, amikor rájöttem, mekkora az a hiány. Legalábbis ezen a szinten.

De arra még emlékszem, hogy 1838-ban találta fel egy Samuel Morse nevű ember azt, amit már ki is talált az olvasó, mármint, hogy a morzét. Majdnem, mert a távirót alkotta meg, ami ma már nem nagy kunsztnak tűnik, de valójában minden elektromos távközlő kütyü alapja. Ja, és valóban összehozta a morze ábécét is, amit még mindig használnak itt-ott. Még a vasúton is, ha abból indulunk ki, hogy Morse ábécéje a rövid és hosszú jelek, hangok saját rendszer alapján történő váltakozása. Ami logikusan fontos, hiszen nem mindegy, hogy valami rövid, netán hosszan tart, és miért?

No, szöszmötöltem tovább az asztalon, mentem lejjebb, következtek az asztal fiókjai. Négy darabban büszkélkedhet a sokat látott bútordarab, tele mindenfélével. Fontos iratoktól kevésbé fontosakig, például ami az asztalon nem fér, de még nem tudni, selejt lesz-é belőle, az puff, be a fiókba. Amelyikbe éppen több hely van. Mondanom sem kell, már alig fér bármelyikbe is, ideje volna kiegyeselni, vagy talán harmadolni. Csakhogy közben vége lett a karácsonytól vízkeresztig tartó tizenkét szent napnak, és tizenhárom szent éjszakának, nyakunkon a farsang. Tehát felfüggesztem a selejtezés iránti lelkesedésemet, de azért még egyszer nekiugrottam.

Csakúgy, mint eleink történelmi ereklyénk, a korona hazahozatalának, míg végül sikerrel jártak: a második világháború után az Egyesült Államokban landoló magyar koronát, és a koronázási ékszereket külügyminiszterük, Cyrus Vance, mint az amerikai elnök személyes képviselője, visszaadta. Nem volt az rossz nap, nem beszélve arról, hogy senki nem gondolta volna, milyen jelentősége lesz még évtizedek múltán a koronánknak és az ékszereknek. Hát, igen, egyszer lent, máskor meg fent, amint az nép bölcsessége is tartja.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083, 20-286-1440,

E-mail: zhtk@vysz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Én már egészen lent folytattam, az alsó fiókban. Melyben amolyan végképp semmire se jó dolgok vannak, mint toll nélküli tolltartók, műemléknek számító alkatrészek, egy oldal a talpmasszázsról, amit sosem olvastam el. Viszont, hogy leplezzem alábbhagyó lelkesedésemet, felballagtam a netre. Ilyen hír, olyan hír, megakadt a szemem is, néhol olyanokon, akiket sosem láttam, sőt, hírét sem hallottam soha. Meg olyanon is, akit nagyon is láttam már, de végül elhessegettem mindent és mindenkit, irány az asztal!

Kitérő ide, kitérő oda, nem haladok sehová, és megállapítom, ennél már nincs lejjebb. Hiszen nincs több fiók, muszáj emelkedni. Ám akkor döbbenek rá, itt már jártam, meg itt is, meg itt is. De nem adom fel, csupán belevetem magamat az új évbe. És várom a következő alkalmat, amikor selejtezhetek, akkor talán szorgosabb leszek, és farsangig befejezem. Lazításképp ismét barangolok, mi újság vízkereszt estéjén, és nyomban elmúlik az álmom: vízkereszt napján, 1999-ben halt meg Sipos István, feltételezem, az nem kérdés, ki volt. Tanulság ma sincs, hacsak az nem, szerencse is kell ahhoz, hogy jól válasszuk meg kedvenc tárgyalópartnereinket. Vagy akármilyen partnereinket. Hát még ahhoz, hogy minket jók válasszanak!

Tehát nagyon figyeljünk, kivel mit, és miért. Igaz, miért ne? Tehát ne kössük magunkat gúzsba példátlan renddel, sokkal izgalmasabb a példás rendetlenség. Abból mindig kihozhatunk valamit. És soha nem vetődik fel többé az érvénytelen kérdés: mi lett volna, ha...?

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

FELADAT

Felküldenek két malacot és egy rendőrt az úrbe. Mielőtt elindítanak az úrhajót, mindenki elmondja, hogy mi a feladata.

- Egyes számú malac, mi a feladata? – kérdezi az operátor.
- Én kezelem a gombokat egytől húszig.
- Kettes számú malac, mi a feladata?
- Én kezelem a gombokat huszonegytől negyvenig.
- Rendőr, mi a feladata?
- Gombokhoz nem nyúlni, malacokat etetni!

ICI-PICI

A házasságközvetítő szól az egyik nőszülni készülő fiatalemberhez: Volna itt egy menyasszony az ön számára, biztosan tetszeni fog, mert jó családból való!

- Szép is? – kérdi a fiú.
- Egyszerűen gyönyörű!
- Akkor szegény?
- Az apja egy gazdag bankár és ő az egyetlen örökös.
- Jó! De ha semmi hibája sincs, miért hajadon?
- Mert most éppen egy icipicit terhes.

Balogh Attila